

KIO es treu el turbant i el vel

El grup kuwaitià KIO ha decidit treure's el turbant i el vel per demostrar que no ha vingut al país a fer diners de pressa i marxar. I de moment se n'ha sortit: les accions de Torras Hostench, la primera «marca» de KIO a Espanya, han batut tots els rècords de cotització a les borses.

Jordi Fortuny

A fora, al carrer, feia calor. A dins, al saló de contractacions de la Borsa de Barcelona, feia calda, malgrat l'aire condicionat. Als agents de canvi, operadors, rendistes i altres habituals de la borsa, els ulls els feien pampallugues en veure la xifra 6.367 en la casella corresponent a Torras Hostench en la pissarra de cotitzacions. Era dilluns, 28 de setembre.

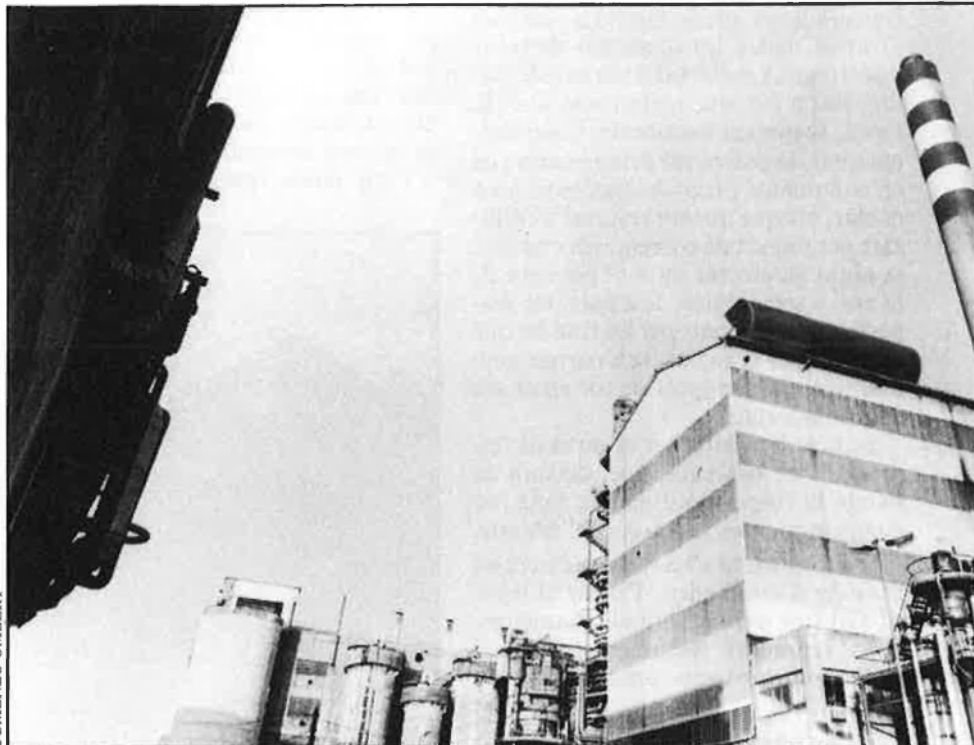
Mai abans d'aquell dia cap valor dels que cotitzen en la Borsa de Barcelona no havia arribat a aquest preu. Encara que la capacitat de sorprendre's de la gent de borsa ha disminuït molt en els últims mesos, la diferència entre el

valor nominal de les accions de Torras, 1.000 pessetes, i el seu preu de mercat el 28 de setembre, 63.670 pessetes, esverava el més tranquil.

Des d'aleshores, la cotització de les accions de Torras Hostench (proprietat en un 37 per cent del grup Kuwaitià KIO) s'ha mantingut en el nivell rècord dels 6.000 punts. És una constatació més dels efectes espectaculars

que ha tingut l'aparició del fenomen KIO en el panorama econòmic català i espanyol, i que comença a espantar els mateixos protagonistes.

Alhora que a Barcelona es produïa el rècord de cotització de Torras, el ministre d'Economia, Carlos Solchaga, a Washington, i el governador del Banc d'Espanya, Mariano Rubio, a Madrid, manifestaven la preocupació pels efectes que l'actual febre de la borsa pot tenir en els petits estalviadors que inverteixen els seus diners seguint les passes de KIO o del rumor de torn. Els representants del grup kuwaitià a Espanya, Javier de la Rosa i els seus col·laboradors, també en temen les repercussions.

DOMÈNEC UMBERT

A l'esquerra, Javier de la Rosa. Dalt, Torras Hostench. A la dreta, eufòria borsària.

Accions sobrevalorades

En un primer moment, les notícies sobre les inversions de KIO tenien una utilitat evident per als protagonistes de l'operació, perquè en pocs dies la inversió quedava revalorada per l'allau de demandes que queia a la borsa.

Ara passa el mateix, però la sobrevaloració d'alguns valors ja comença a ser perillosa. La situació pot tornar-se contra els interessos de KIO com un boomerang.

Perquè un invensor tregui beneficis d'una compra d'accions hi ha sobretot dos camins: tornar-les a vendre a un preu més alt o cobrar el dividend quan l'empresa fa el repartiment de beneficis. Javier de la Rosa, vice-president de Torras Hostench, ha anunciat que la societat repartirà uns beneficis de quasi el 100 per cent del valor nominal, és a dir, que cada accionista cobrarà quasi 1.000 pessetes per acció. Està bé. Però, per exemple, si algú va comprar-les el 28 de setembre passat, les va pagar a 63.670 pessetes, i això significa que només en treurà una rendibilitat d'un

1,5 per cent anual via dividend. Si en vol treure més, s'haurà d'espavilar a vendre les accions quan pugin de preu, i això no és fàcil en aquests nivells.

Els altres valors afectats pel fenomen KIO porten el mateix camí que Torras Hostench, però més exagerat. Torras, *holding* declarat dels kuwaitians a Espanya, va guanyar l'esgarrifosa quantitat de 8.056 milions de pessetes —abans d'impostos— només en el primer semestre d'aquest any, fet que pot explicar el preu de les accions a la borsa, però la Societat Anònima Cros (també controlada per KIO, a través de Torras, amb un 15 per cent del capital) en va perdre 257. I malgrat tot, la cotització de Cros ha augmentat un 884 per cent des de començament d'any a causa de l'operació de KIO.

O sigui: l'empremta dels kuwaitians enlluerna els inversors, tant si hi ha garanties de guany com si només n'hi ha sospites. Els experts del servei d'estudis de la Borsa de Barcelona estimen que això no té cap explicació tècnica i que només s'entén perquè l'especula-

DOMÈNEC UMBERT

EL TEMPS / 19 D'OCTUBRE

C.E.S.

CENTRE OF ENGLISH STUDIES

Membre de La FECEI

Federació Espanyola de
Centres d'Ensenyament
d'Idiomes

ANGLÈS

ADULTS I XIQUETS

- Cursos de tots els nivells. Incorporat el nou sistema de VIDEO-LAB.
- Cursets intensius.
- Cursets per a alumnes de COU i Selectiu.
- Preparació exàmens de Cambridge:
First Cambridge Certificate i Proficiency.
- Curset d'Anglès comercial per a alumnes amb nocions d'idioma.
- Taller d'activitats per a xiquets dissabtes de matí.

Horari d'oficina de 9.30 a 1.30
i de 17.00 a 21.00.
Tel. 361 22 04.

JAI ALAI, 5 - València
(cantonada Misser Mascó)
zona Albereda

ció domina el mercat. Un mercat que ha crescut brutalment, a remolc, entre altres factors, de les inversions de KIO i de les expectatives de guanys que han creat. Per exemple, durant tot l'any passat a Barcelona van negociar-se accions del sector tèxtil i paperer (en el qual es mou Torras Hostench) per valor de 40.000 milions de pessetes, i aquest any de moment ja s'han superat els 130.000 milions.

KIO surt de l'ombra

Vet aquí perquè els homes de KIO a Espanya han optat per una política de portes obertes que canvia el costum de la casa. Es tracta de respondre de les inversions «oficials» del grup, no de totes les que els rumors atribueixen a l'harem kuwaitià, amb raó o sense. És a dir, preservar (o construir, més aviat) la imatge de serietat.

Els representants espanyols del grup han convençut els seus dirigents que, a Espanya, cal donar la cara i espolsar-se del damunt la idea d'especuladors que se'ls havia atribuït. La pràctica habitual de no ser presents en els consells d'administració de les societats que controlen s'ha trencat, i ara els kuwaitians s'asseuen directament en els consells d'administració de Torras Hostench, primera «marca» del grup i *holding* paperer del KIO a Espanya, i de Cros, el *holding* químic.

Això sí, sempre de bracet de Javier de la Rosa, la persona de confiança i el soci del KIO a Espanya. De la Rosa dirigeix ara un despatx d'assessorament financer a la Diagonal de Barcelona, des d'on controla amb plens poders les inversions milionàries dels kuwaitians, però quan es van conèixer dirigia el Banc Garriga Nogués, filial catalana de Banesto. Abans d'anar-se'n del banc i que aquest es convertís en l'actual Banc Català de Crèdit, De la Rosa va aconsellar el KIO d'invertir en Inpacsa, l'empresa paperera de Balaguer.

¿Qui vol dinar amb De la Rosa?

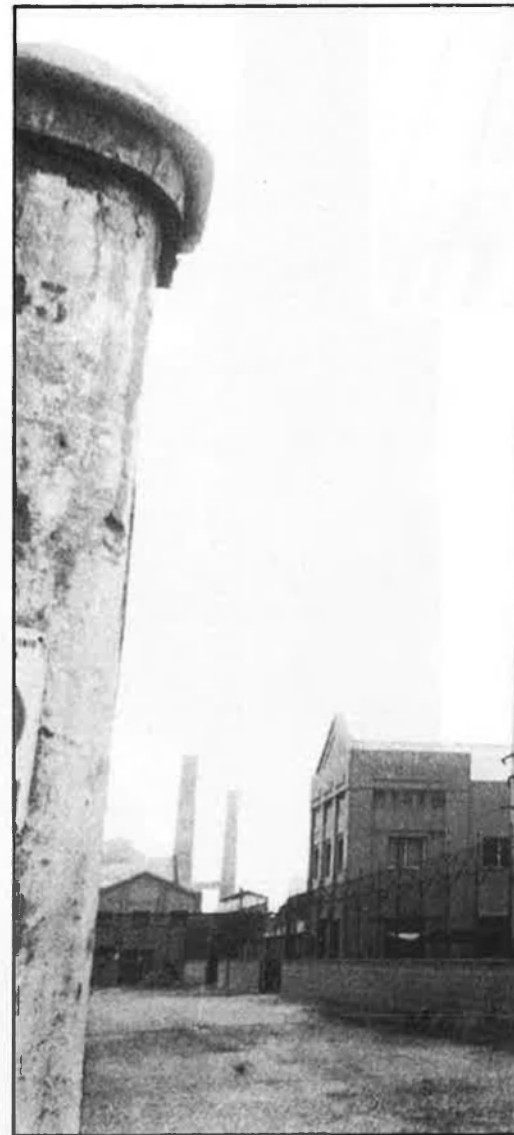
D'aquell encert va venir la posterior confiança dels kuwaitians en aquest home, de 40 anys, que fins ara ha generat polèmica, però que comença a notar un canvi d'actitud dels cercles socials i econòmics de Barcelona envers ell. De proscribit per alguns ha passat a ser envejat, i seure a la seva taula s'ha tornat un senyal de triomf personal per a tothom qui ho pot fer.

El pes dels fets és aclaparador: 250.000 milions de pessetes invertits

pels kuwaitians a Espanya. Els esforços dels assessors d'imatge de Javier de la Rosa han fet la resta. Els recels i els dubtes inicials sobre les operacions de KIO s'han convertit, al cap de pocs mesos, en confiança cega dels inversors en les decisions que pren —o hagi pogut prendre— De la Rosa.

El poder polític, que a Catalunya es diu Jordi Pujol, ha establert contacte amb Javier de la Rosa. Això ve de lluny, però és evident: comparteix el despatx amb l'antic conseller d'Indústria del primer govern Pujol, Vicenç Oller, ara president del Cercle d'Economia; la proximitat física converteix aquesta circumstància en prou significativa. D'altra banda, Javier de la Rosa col·labora en les seves activitats amb l'advocat Joan Piqué Vidal, que va defensar Jordi Pujol en el cas Banca Catalana.

Joan Piqué és ara secretari del consell d'administració de Torras Hostench, i conjuntament amb els advocats Josep M. Rifa i Moisès H. Hage

Què és i com actua el KIO

El KIO (Kuwait Investment Office) cau lluny. Té la seu a Londres i administra la majoria de les inversions kuwaitianes a l'exterior, més de 5.500 bilions de pesetes. Entre altres coses, el KIO ha contribuït a foragitar la idea molt estesa que els moros del petroli són rics i prou: a més de rics, llestos.

La qüestió és simple. Els diners que administra provenen sobretot de l'anomenat Fons de Reserva per a les Generacions Futures de Kuwait, del qual no es pot disposar fins l'any 2001 i que es forneix dels guanys obtinguts amb la venda de petroli. Aquesta política ha donat tan bons resultats que ara el petit emirat ja té més ingressos per les rendes del capital invertit a tot el món que per les vendes de petroli. Per això, els kuwaitians asseguren que el conflicte del Golf difícilment alterarà les seves inversions.

L'Estat espanyol és el port de destinació de les inversions del KIO més recent. Abans els kuwaitians han anat a parar a Gran Bretanya, els Estats Units i el Japó, i, en una proporció més petita, a la República Federal d'Alemanya i altres països. Les inversions conegudes van des

del Royal Bank of Scotland (14,5 per cent), la Daimler Benz (18 per cent), Hoechst (24 per cent), la Volkswagen del Brasil (10 per cent) fins a les catalanes de Torras, Inpacsa i Cros, i les d'Explosivos Río Tinto, Ebro Azúcares i els bancs Central, Biscaia i Bilbao a la resta de l'estat.

Les altres, les inversions desconegudes, qui bo sap. Els col·laboradors de Javier de la Rosa expliquen que les decisions d'inversió es prenen amb molta cura i que normalment les adrecen a sectors amb futur a un termini mitjà o llarg. Mai a curt termini —protesten— com se'ls ha acusat.

El KIO té el convenciment que a Europa el cicle industrial es desplaça cap al sud, després que el nord endureix les condicions de rendibilitat de les empreses químiques per la legislació sobre la protecció del medi ambient i pels costos laborals. Per aquest motiu, han invertit en el sector químic i en el paperer, que tenen guanyada fama de contaminants. A més, el grup kuwaitià es mou cap al sector immobiliari i al de la indústria alimentària, als quals s'atribueix un futur brillant per aquestes latituds. Conseqüència: als Països Catalans hi ha moros per a estona. □

*Cros, el holding químic.
Encara perd diners.*

Moussa, ha arribat a editar la traducció a l'àrab de la llei espanyola de societats anònimes, peça molt pràctica i complementària a l'assessorament jurídic que presta als kuwaitians. S'ha de pensar en tot.

A més, Javier de la Rosa ha proposat a Josep M. Cullell, candidat de Convergència i Unió a l'alcaldia de Barcelona en les darreres eleccions i ex-conseller d'Economia del govern català, que es faci càrrec de la societat MIR, constituïda fa poc a mitges entre Torras Hostench i KIO per dedicar-la a l'assegurança d'operacions financeres. Cullell ha dit que s'ho està pensant, i De la Rosa ha sortit al pas de les versions que ho qualifiquen d'operació política per subratllar que és només una oferta de caire professional.

«Benvingut, Mr. KIO»

Sigui com sigui, a Barcelona es canta ara el «Benvingut, Mr. KIO» quan passa pel davant Javier de la Rosa, i molts pregunten perquè no passi de llarg. Segons un comentari corrent en el despatx d'un agent de canvi, antic president de la Borsa de Barcelona, «quan sona el telèfon i diuen que és de part de Javier de la Rosa, tot tremola». L'home de KIO ha arribat a proposar a l'actual síndic de la Borsa, Salvador Miras, que la nova seu de l'entitat es construeixi en un solar valorat en 4.000 milions que el KIO té a la cantonada de la Diagonal amb la carretera de Sarrià. Miras ni ho confirma ni ho desmenteix. Només faltaria això per deixar les coses clares. □